

عنوان مقاله:

نقش قابلیت برقراری ارتباط در ایجاد اطمینان در خردسالان دانش آموز مازندران

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی نوآوری و تحقیق در علوم تربیتی، مدیریت و روانشناسی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

مهنار الهی نژاد - کارشناس ارشد روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد رودهن

خلاصه مقاله:

محقق گرامی بمنظور صرفه جویی در وقت شما در این کنفرانس چکیده و اصل را همزمان دریافت می نماید. خودکارآمد بودن یا اطمینان به عنوان یکی از بهترین مدل های روانشناختی که در روانشناسی مثبت پذیرفته شده است. اعتماد به نفس خوش بینانه به صلاحیت و شانس افراد در انجام موفقیت آمیز کارها و شکل گیری نتایج خوب و مطلوب بسیار موثر می باشد. هدف از انجام این تحقیق بررسی رابطه بین قابلیت برقراری ارتباط و خودکارآمد بودن خردسالان دانش آموز مدارس شهرستان آمل بود. پژوهش حاضر از نوع شبه آزمایشی با طرح پیش آزمون و پس آزمون با گروه کنترل بود. جامعه آماری شامل کلیه خردسالان استان مازندران می باشد. که از بین جمعیت آماری تعداد 50 نفر به عنوان نمونه با روش نمونه گیری خوشه ای تصادفی چند مرحله ای انتخاب شدند و به طور تصادفی تعداد 50 نفر در گروه آزمایشی و 50 نفر در گروه کنترل قرار گرفتند. آزمودنی های گروه آزمایشی طی 15 جلسه ی 50 دقیقه ای، آموزش قابلیت برقراری ارتباط را دریافت نمودند. تمام آزمودنی های قبل و بعد از آموزش، پرسشنامه خودکارآمدی عمومی شرر (1095) را تکمیل نمودند. از آزمون کلموگروف اسمیرنوف برای طبیعی بودن توزیع داده ها و از آزمون تحلیل کواریانس برای تجزیه و تحلیل داده ها استفاده شد. تحلیل داده ها نشان داد آموزش قابلیت برقراری ارتباط بر خودکارآمدی خردسالان دانش آموز گروه آزمایش اثر بخشی معناداری داشت و موجب افزایش کارآمدبودن خردسالان دانش آموز گروه آزمایش شده است.

کلمات کلیدی:

قابلیت برقراری ارتباط ، اطمینان، خودکارآمدبودن، خردسالان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/786807>

